

Mỗi năm độ tết đến.

Vũ Thành An

Mỗi năm độ tết đến Nắng như ngời sáng thêm Cúc ním cười bên

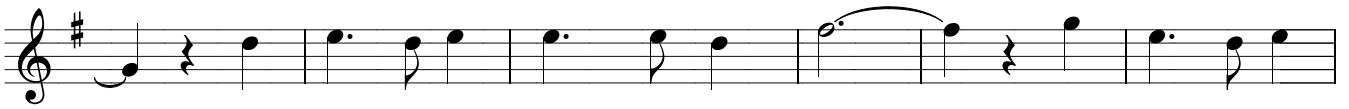
hiên Lượn trên cao đàn én Mỗi năm độ tết đến Bé thơ chọt lớn

lên Ta như càng già thêm Gọi bao là nỗi niềm Người ơi người đi
(Mùa) xuân một chút

rồi về phương đó Để ta một khung trời đầy nhưng nhớ
lạnh thoảng trong gió Đường như niềm hạnh phúc ở đâu đó

Mùa xuân mùa xuân xưa đâu còn nữa Đứng đây nhìn mây
Tình xuân cười râm ran trên đường phố Có chăng người yêu

bay nhìn mây bay Tắm trong dòng sông cũ Nước không còn nước
xưa người yêu xưa? Mỗi năm độ tết đến Khói hương nồng đốt

xưa Ta không còn ta xưa Còn thương vương gì nữa Có khi nào em
lên Pháo giao thừa vui đêm Đèn soi gia đình ấm Mỗi năm độ tết

nhớ Tháng năm còn ấu thơ Biết bao điều mộng mơ Giờ theo làn gió đùa Mùa...
đến Ước mơ gọi ước mơ Nở nụ cười ngày thơ Chẳng qua một kiếp hờ.